

Stellingen voor de discussie over klimaatverandering en overheersing

anoniem

augustus 2016

Deze stellingen zijn met opzet kort, generaliserend en/of polemisch gehouden; het gaat er immers niet om een concluderende analyse en programma te presenteren, maar om het onderwerp te structureren en de discussie te stimuleren.

Wij zouden graag meer uitwisseling zien tussen de verschillende stromingen die zich verzetten tegen instellingen en projecten die klimaatverandering veroorzaken of versterken. Met de volgende stellingen willen we een overheersingskritische, anarchistische visie op klimaatverandering ter discussie stellen.

Omdat vooral in burgerlijke/NGO-kringen zulke opvattingen vaak met veel vooroordelen worden geconfronteerd, willen we er openlijk mee omgaan. Misschien helpt het om de bestaande vooroordelen te ontkrachten en de discussie toe te spitsen op het volgende:

Deze inbreng gaat niet over het bekeren van mensen tot het "anarchisme".

Deze inbreng gaat over discussie, is dus geen onomstreden "manifest" en ziet uit naar levendige uitwisseling en kritiek!

1) Klimaatverandering wordt door staten en andere autoriteiten een "ecologische" crisis genoemd. Dit is een vertekend beeld van de werkelijkheid.

Klimaatverandering is vooral het resultaat van fatale sociale verhoudingen en een nieuw symptoom van alomtegenwoordige overheersing en uitbuiting.

1a) Belangrijke aspecten van deze sociale verhoudingen en structuren van overheersing die klimaatverandering mogelijk maken zijn:

- de alomtegenwoordigheid van een economisch systeem dat gericht is op winst op korte termijn en daarom niet geïnteresseerd is in het behoud van bestaansmiddelen.
- Vervreemdende, gedwongen arbeid: de noodzaak om geld te verdienen om te overleven. Daarbij moet werk, waarmee meestal geen verband bestaat, worden verricht in gebieden waar de resultaten van het werk vaak noch erkend, noch zelf gebruikt kunnen worden.
- Gebrek aan zelfbeschikking: Mensen worden zowel ontmoedigd als actief verhinderd om zichzelf te organiseren en verantwoordelijkheid te nemen over hun leven. In plaats daarvan wordt de beslissingsbevoegdheid over hun eigen leven overgedragen aan anderen (deskundigen, politici, leiders, enz.). Deze stand van zaken wordt door de machthebbers met geweld afgedwongen en zo nodig in stand gehouden. Zo vervreemd van het bepalen van hun eigen leven, zijn mensen eerder geneigd eisen te stellen aan de machthebbers dan zich met alle macht te verzetten tegen de crises waaraan de machthebbers hen overleveren en te vechten voor het leven dat zij eisen.
- Toenemende afhankelijkheid: Steeds meer gebieden die vroeger door mensen zelf werden georganiseerd (bijv.: voedsel) worden "uitbesteed" aan grote, op winst gerichte bedrijven - daarmee gaat niet alleen de verbinding met de levensondersteunende omgeving verloren, maar ook de onafhankelijkheid.
- Dit gaat gepaard met het verlies van sociale kennis en autonome vaardigheden - de zogenaamde "deskilling". Kennis die nodig is voor een zo zelfstandig mogelijk leven wordt vergeten. Dit maakt mensen steeds afhankelijker en dus gemakkelijker te controleren en uit te buiten.
- Sociale vervreemding: door de moderne entertainment- en media-industrie raken mensen steeds meer geïsoleerd van hun sociale omgeving, raken mensen vereenzaamd, gaat de relatie met andere uitgebuite mensen, burens enz. verloren.
- Afnemend ecologisch bewustzijn: door de toenemende aantasting van natuurlijke ecosystemen verliezen mensen het bewustzijn en de waardering voor ecologische cycli.

Als anarchisten die de klimaatverandering willen bestrijden, moeten we daarom de methoden en instellingen van vervreemding analyseren, aanwijzen en aanvallen en tegenontwerpen creëren die vrij zijn van overheersing.

1b) De overgrote meerderheid van de mensen (althans in gebieden waar de klimaatverandering nog niet zo evident is) heeft ook alleen maar een ecologisch beeld van de klimaatverandering in hun hoofd door de retoriek van de machthebbers en ziet die los van de sociale omstandigheden die haar in de eerste plaats mogelijk hebben gemaakt.

Bij het overbrengen van dit beeld spelen de dominante media en vaak ook NGO's, die ervoor zorgen dat mensen hun verantwoordelijkheid uit handen geven aan deskundigen en het verzet tandeloos maken, een belangrijke rol.

Wanneer dergelijke mensen/organisaties vervolgens actie tegen klimaatverandering eisen, roepen ze meestal op tot technocratische oplossingen en autoritair optreden. De sociale omstandigheden die noodzakelijk waren voor het ontstaan van klimaatverandering worden meestal niet bekritiseerd en dus ook niet aangeraakt door hen, die zich zo vaak in hun superieure kennis wentelen. Als zij hun zin krijgen, kunnen de praktijken van uitbuiting en overheersing gewoon doorgaan - ze hoeven alleen maar "groener" te worden.

Ook al zijn deze mensen/groepen bezorgd over ecologische kwesties, ze kunnen niet worden beschouwd als bondgenoten, ze zijn onze tegenpolen en moeten worden ontmaskerd.

2) De staat komt sterker uit crises waarin niet anti-autoritair (Herschafsfeindlich) wordt ingegrepen. In plaats van te beseffen dat de machthebbers en hun waarden de oorzaken van het probleem zijn, worden de machthebbers gezien als redders / als deel van de oplossing.

2 a) Autoritaire oplossingen omvatten bijna altijd het beloofde gebruik van (deels niet-bestaande/fantasier) technologie (geoengineering, groene technologie ...) en zijn dus gemakkelijk te integreren in het bestaande kapitalistische **economische en uitbuitende systeem** en helpen het zich aan te passen aan de schaarste van hulpbronnen en de veranderende sociale verhoudingen.

Zelfs in tijden waarin de destructieve gevolgen van de vooruitgangsideologie niet te overzien zijn, blijven de machthebbers eraan vasthouden. Andere manieren van leven worden luidkeels veroordeeld en bestreden onder het voorwendsel van "vijandigheid tegenover de vooruitgang" (= vijandigheid tegenover de economie).

2 b) Onder het mom van klimaatbescherming of schaarste van hulpbronnen kunnen nieuwe wetten worden uitgevaardigd die een goed voorwendsel vormen voor de noodzaak van **meer (sociale) controle** over mensen (eco-fascisme debat).

2 c) Door de klimaatverandering en de buitensporige uitbuiting en opeenhoping van hulpbronnen kunnen we ervan uitgaan dat conflicten over hulpbronnen zullen toenemen.

Dit feit wordt geïllustreerd door het feit dat het leger al rekening houdt met dergelijke scenario's en zich er actief op voorbereidt.

Dit betekent dat klimaatverandering, door bijvoorbeeld schaarste van hulpbronnen en migratiestromen als gevolg van de vernietiging van bestaansmiddelen, een voorwendsel vormt voor de **noodzaak van het leger en, in het geval van een conflict, voor oorlogsvoering, en bijdraagt tot de militarisering** van de samenleving.

2 d) Bovendien versterkt een discours over de noodzaak van een "wij" om zijn eigen hulpbronnen te verdedigen of zijn vertrouwde (imperiale) levensstandaard te handhaven een nationale of anderszins (bijv. burgerlijke of religieuze) eenheid. "We moeten allemaal de broekriem aanhalen"... De klassenverschillen worden weer duidelijker, maar het voorwendsel van de "crisis", de schaarste aan middelen en de daaruit voortvloeiende **behoefte aan bescheidenheid** bieden ook permanent redenen om sociale ongelijkheden te verhullen en mogelijke sociale onrust te sussen.

2 e) De staat en andere autoriteiten benadrukken permanent dat crises in deze geglobaliseerde, zeer complexe, sterk ge-technologiseerde en sterk afhankelijke samenleving alleen kunnen worden opgelost door de hogere macht van de autoriteiten en verspreiden zo een beeld van machteloosheid en gebrek aan alternatieven.

Als anarchisten moeten we daarom deze machteloosheid ontmaskeren en alternatieven tonen die vrij zijn van overheersing.

2 f) Een fenomeen dat vooral rijkere mensen van de opgeleide elite treft, is pacificatie door "bewuste" consumptie.

De mogelijkheid om groen, duurzaam, eerlijk etc. te consumeren is een dure burgerlijke strategie om schuldgevoelens weg te wassen. Tegelijkertijd lijkt deze "bewuste" consumptiekeuze te functioneren als pacificatie: Deze mensen zien hun actiemogelijkheden vaak alleen in consumptie en zijn ervan overtuigd dat ze bijdragen aan een "betere wereld" in plaats van uitbuiting en overheersing ter discussie te stellen en actief te strijden voor een leven dat overeenstemt met hun eigen ideeën.

2 g) Door de schaarste aan hulpbronnen en plaatsen waar de levensomstandigheden gunstiger zijn (temperatuur, vruchtbaarheid, zeldzaamheid van natuurrampen) zal de opkomst van **ingesloten en uitgesloten** toenemen. Het uitgesloten worden treft vooral mensen die door ecologische problemen van hun bestaansmiddelen zijn beroofd. Deze personen, die gedwongen zijn te migreren, ervaren een totale afhankelijkheid en zijn nog gemakkelijker uit te buiten en te onderdrukken.

3. De ruimtelijke en temporele scheiding tussen slachtoffers en begunstigen van de klimaatverandering en de geografisch en temporeel verschillende intensiteit van de gevolgen maken het moeilijk om de situatie te begrijpen, solidair te zijn met (andere) uitgesloten en anarchistisch in te grijpen.

Tegelijkertijd kan het mondiale karakter van de klimaatverandering leiden tot nieuwe gemeenschappelijke actiemogelijkheden.

Deze zullen echter niet toevallig ontstaan, maar moeten door anarchisten worden gecreëerd. Dat betekent dat er contacten moeten worden gelegd en strijd moet worden verbonden.

nl.anarchistlibraries.net

anoniem

Stellingen voor de discussie over klimaatverandering en overheersing
augustus 2016

anarchistischebibliothek.org

Vertaald uit het Duits. Het woord dat wordt gebruikt voor overheersing is 'Herrschaft', en had ook vertaald kunnen worden met dominantie, autoriteit of geregeerd worden.

a-bieb.nl